

zu Blatt

002

I. N. D.
CONSPECTUS
 Edendi B. c. D.
THESAURI ANTIQUITATUM
TEVTONICARUM
 JOANNIS SCHILTERI, Jcti
 Argentinensis Famigeratissimi.

Opum opus tibi, Lector Optume, ex antiquis conglutum; atque illud, ut haud vane nobis pollicemur, vel tuo suffragio luce dignissimum paramus. JOANNIS SCHILTERI, Viri ob eruditissimum exquisitam non inter Germanos solum Eruitos suo merito celeberrimi, sed & Gallorum, Anglorum, Danorum, ac Batavorum literis apprime culti, & ingibus eorundem elogis decoratis, Thefauro Antiquitatum Tevtonicarum: Annorum plurium studio incredibili, ferre labore, nec minore ingenii solertia, quam judicii soliditate feliciter partim collectum, emendatum, Latine verbum, notisque illustratum doctissimis; partim de integro concinnatum: qui tanto majore nobis in pretio esse meret, quanto diuersus res Germaniae nostra Veteris, linguam, facra, leges, ritus, tum varia alia riorum exprimit. Colimus haud immerito, & inter seculi nostri Ornamenta praecipua computamus magnorum virorum Graevii, Gronovii, Burmanni, Montaurei, Muratori, &c. Itudia in colligendis Antiquitatibus Romanarum, Italicarum, Graecarum, denique omnis generis aliarum Thefauris, quos valitis voluminibus admirando nitor publico Literati orbis bono emittunt, aut nuper emiserunt. Suppicimus Anglorum, & quidem virorum & doctissima gente praeceptorum curam & industria singularem in conquendis, edendis, illustrandis pro varia instituti cuiusque ratione Monumentis Anglo-Saxonics; quos inter Jac. Uferius, Jo. Seldenus, Henricus & Joannes Spelmani, pater & filius, Guil. Somnerus, Henr. Whartonius, Edmund. Gibsonus, Edw. Thwaitesius, Thomas Marshallus cum Franc. Junio, laudem maximam ferunt; vicit autem alios in hoc genere studiorum Georgius Hickesius, edito A. 1705. Linguarum Veterum Septentrionalium Anglo-Saxonica, Franco-Theotica, &c. Thefauro Grammatico-Critico, & Archaeologico: qui pudorem nobis Germanis injicere debet, si otiosas plane mentes aut manus ab erudiendis illiusmodi veterum Germanorum literis atque monumentis abstraheremus. Quos praeterea stimulare debent Olaus Wormius & Olaus Rudbeckius, Danus prior, alter Suecus in hoc literatura genere eminentes, scriptisque incluti: ne nunc de Julio Lipsio aliquid dicamus, qui & ipse hoc genus antiquitatis literaria tetigit, aut de Paulo Merula, ut & M. Zwer. Boxhornio, Belgis, quorum est vel hoc etiam nomine gloria haud levius.

Verum si sane haud quidquam laudibus tot summorum ac doctissimorum virorum, modo recentiorum, detrahant ullo modo cupimus; merito tamen gratulandum eo plus genti nostrae censemus de Thefauro Tevtonico, quem nunc media in Germania Schilterus noster tam divitem, tam insigni rerum reconditarum apparatu varium, tam uberen monumenti sacris atque profanis, tam illustri Glostario dictatum, etiam post morte offert & efferte per hæredem Orbi literario cupit, quem hucusque dedit nemo. Meminimus utique, jam olim harum deliciarum guth imbuisse nomini letores suos, & specimenibus editis, doctos viros plurimum exilarasse Joach. Vadianum, Beatum Rhenaenum, Georg. Schobingerum, Melchiorem Goldafum, Marquardum Frerherum, Dan. G. Morhofum, decora gentis nostræ: quibus & Matthiam Flacium, Illyricum, civitate velut inter nos donatum, non sine multa laudis præfatione, accensemus. Veneramus porro labores Petri Lambecii, quos vir omnigenæ eruditissimus valitque ingenii tot inter alia, quæ agit, etiam linguae librisque Tevtonum & Francorum priscorum insimunt, dum secundo immortalis de Bibliotheca Vindobonensis operis tomo Evangelium ac Psalmos Ottfridi Weissenburgensis aliquæ monumenta recenset. Est porro doctis viris magno in pretio, quod in Specimine Ottfridiani dedit nostra atque monumentum suæ in antiquitate Franco-Tevtonica doctrinae profunde, judicis acris, & peritiae criticæ insignis Diedericus von Stade: nec viliori habentur, quæ nuperime præstitit in nova Salicæ Legis editione Jo. Georg. Ecardus, erudita. Interim nemo nos nimium dixisse judicabit rerum peritus, & aqua labores lance ponderans: si hos omnes à B. Schiltero longo post se intervallo relios affirmaverimus: quippe cui cordi serio fuit, non solum ex omnibus proficere, quoad licuit; sed & dum libros tot veteres, editos atque Manuscriptos nocturna versare manu, versare diurna confuevit, annotare semper lubuit, explicare, observare ex iisdem libris sexcenta, quæ aut exciderant alii, aut non sat expensa diligentiam fugerant, aut inobservata remanerent. Neque nunc primum profecto fama magni Operis emanat. Jampridem prolusiones non unæ doctos ubique viros in amorem Schilteri, imo in admiratione rapuisse contat, & subjetis infra festinonis ipsorummodi luculentissime confabat. Maxime vero suspenso tenere illos edita jamdudum A. 1698. Ottfridi, Notkeri, & Glostarii sive Francico-Alemanni specimenia: quibus viis dici vix potest, quantopere inferint Schilterum undique eruditum; videlicet nil nisi præclarum ab illo, etiam impatiens expectantes. At ille festinandum minime ratus in labore difficultum alii, tum aliis obrutus laboribus, tum bibliopolami adsumtus typis ergados promptum non facile divinans, in colligendo tamen, observando, augendo fiduciam, dum infusat operi, dum exploit illud semper, dum editioni parat, dum querit bibliopolam cujus fidei tradatur, senium grande contrahit. Neque sic tamen facile sine linea diem unum abieciit; donec eum in statum ponererit, ut ede vel post morte posset. Atque sic diem claudit Vir Beatus supremum.

A
Spes

Ende

Anfang